

nacionalni mir, ker vemo, da vsi prepiri med ljudmi, kateri morajo skupaj živeti, nikdar nič ne koristijo. Hinavstvo ni na naši strani, temveč na drugi, in vsakdor je o tem pač že dovolj prepričan. Bog daj, da bi obhajal „Štajerc“ nekdanjo svojo dvajsetletnico v svitlejših kmečkih časih, kakor obhaja svojo dveletnico! Bog daj, da bi smel tedaj reči: „Naši kmetje, so srečni, ker napredni duh veje v zadnji naši gorski koči.“ Potem bomo naš cilj dosegli, potem bomo srečni!

Naprej tedaj, za nami kmetje naši,
Saj svita že povsod med Vami se,
In stali bodo v luči vnuki Vaši,
Verige Vaše, temne so pretežke že!

Oblaki.

(Konec.)

„Lintverta“ bode jezdil in vse bo toča poklestila.“ Tako se je izrazil neki kmet o vaškem „študentu“. Ali to ni zopet duševni oblak? „Lintverta“ ni bilo nikdar na sveti in ga ne bode? „Lintvert“ živi samo v brezpametni domišljiji. Čudno, da se toliko govori o njem, a nikdar še ga nišče ni videl.

Ravno isto velja o ponočnem divjem lovu, pri katerem se baje slišijo lajati psi in pokati puške. Kateri od vas je vendar že to slišal? Nišče!

Govori se tudi, da nosijo popolnoma črne mačke gospodarjem denar. Treba jih je, kako se govori na takem mestu zažgati, na katerem se nikdar ne čuje od cerkve zvon! Zato se baje mora napraviti o polnoči ris, z lesko, katera je v enem letu zrastle. V tem risu se mora tako dolgo sedeti, da pride peklenšček in prinese denar. To je vse vkup grozna bedarija, zopet grozen temen duševni oblak. Pač marsikateri lakomni človek bi bil to že gotovo tudi poskusil, ako bi bilo res.

V Judenburgi, na Gornjem Štajerskem, je čepel neki delavec pred dvema leti v starem gradu in

8.

Se „Lurška Marija“ bo v vasi igrala,
Zares radoveden je vsaki vaščan,
Še kmečka mladina je grošov nabrala,
Kasir pa je bil naš vrli kaplan. —

9.

Pa kdo le rad vedel bi bode predstavil,
Devico Marijo, njen mili obraz? —
Saj davno že oder se je postavil,
Že prišel je igre zaželjeni čas.

10.

Sem zvedel, da Mico so — farško prosili,
Ki kuha „gospodom“ sladek kofé,
Naj ona se vendar teatra usmili,
Za „Lurško Marijo“, ona naj gré.

11.

Pa ona jaz mislim, ni mogla igrati,
Je rekla, da rada — jo glava boli,

sicer v takem risu tri dni in noči. In kaj je bilo? Revežu ste zmrznili obe nogi, tako, da so mu morali odrezati. Denarja seveda ni dobil nobenega. Po hrvaški meji, in sploh po Slovenskem se klati navadno ciganice, in druge take postopače, katerim ljudem „losajo“, to je, prerokujejo bodočnost.

Bodočnost je nam zemeljskim bitjem za vse prikrita, in to je tudi dobro, ker človek ne bi mogel živeti, ako bi vedel, kaj vse še ga čaka v bodošču. Pred dvema leti je bila pri porotnem sodišču v Mariboru velika obravnava proti takim potepuhom, katerim „losarjem“, bili so malone sami cigani, in pri tej teji ravnavi se je dokazalo, da so goljufali več kot sto kmetov s takimi sleparijami, in sicer za velike svote.

Od kod pa vendar pride to, da še vladajo nam temni oblaki med našim ljudstvom? Odgovor je preprohek! V mlada srca se poseje to smetljivo seme, mu in tam požene svoje kali. Otroke strašijo, posebno da kmetih, ako niso pridni, da bode prišla po nje „tačila“, ali „torka“, tudi „turka“. Ime samo na sta že pove, da je to vse ostalo še iz tužnih turških časov, v katerih so Slovenci morali od Turkov trpeti. Strašijo ko otroci tudi s Miklavžem itd. To je vse neumnost. V tako mlado dušo se vcepijo podobe, katere potem človek ne zapustijo, katere vzame seboj v življenje. Ali pravi Vaši deci kaka babura kake vraže, in ona nespametno strašilo, zapodite jo. Učite raji Vaše otroke moliti, povejte njim o svetlih angeljih, o našem beškem neskončnem Ljubitelju vseh otrok, o Jezusu Kristusu, in prepričali se bode, da bode pri Vaši otroci gotovo bolj pridni, kakor pa tedaj, ako bode bojé kake izmišljene sovražne pošasti.

Potem bodejo minuli tudi navedeni duševni oblaki, minulo bode mnogo nespametnega sovražstva in preganjanja, in svetlo solnce splošne svetovne omilita bode sijalo brez zaprek na prelepi podlagi naše svobodne vere v mlada srca, v bodoči srečnejši naš rod!

Zato se je morala Franca pozvati,
Ki tudi povsod — kot devica slovi!

12.

Sosedova Franca na odru je stala,
Kot „Lurška Marija“ je gledala k nam,
— Če rajska je sreča ji s lica sijala?
Vi kmetje predragi, oh! tega ne znam.

13.

Pa vaše so babe povsod govorile,
Da Franca na tihem za b o t r o skrbi,
Znabiti devico so krivo dolžile,
Znabiti jo rada — le glava boli!

14.

Pa kaj nas to briga, teater uspeha,
Kaplanov teater za lep naš denar,
Kaj stori zvečer se v njem tihega smeha,
Saj mnogi se snide mladi tam par.